

Diana Cotoman

Poezii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COTOMAN, DIANA

Poezii / Diana Cotoman. - București : Editura Nouă, 2009

ISBN 978-606-8082-15-8

821.135.1-1

Credit fotografic: Remy Herault 2009

ISBN 978-606-8082-15-8

EDITURA NOUĂ

Editura Nouă, București – 2009

www.E9.ro

Diana Cotoman

Poezii

Editura Nouă

Dédié à mon père,
maintenant c'est un partout...

PRIMA

Lănțișor de boroboațe
În singurătate-amară
Aduc cântec de vioară,
Lanț de bucurii sfioase.

GRĂDINI SUB PLOAIE

Nori se apleacă sărutând pământul,
De picuri grei se-ndoaie frunzele fragile,
Și freamătă sub mângâierea din înalturi.

Tulpinele subțiri se împletesc
Sub umbreluțe naiv colorate,
Grădina-i vestală înfiorată
Pe trupul căreia alunecă o șoaptă,
Și încă una...

DANS BIZAR

Talpa bate pământul, Ploaia bate pământul,

Ce au toți cu bietul pământul?

Eu n-am știut să mă joc.

M-am dat deoparte.

Acum doar îi privesc.

Nimeni nu te-nvață,

Se spune că vine de la sine.

-Eu n-am știut-

Ploaia dansează.

Oamenii dansează.

Eu stau.

Nu prea știu să dansez.

REGRET

Plâng pereții jerpeliți
Balurile de odinioară,
Plâng ca niște babe
Jupuite de tinerețea lor.
Cine stă să citească
Jalbele ruinelor?

REVELION

Când eram mică, noaptea dintre ani
Credeam că e o crăpătură mare
Pe care trebuie să o sari.

Ca-ntr-un palat de cleștar,
Mă gândeam că vom trece
Din camera de smarald în cea de rubin.

Era o nedumerire pentru mine
Faptul că nu se schimba nimic
Și era tot o noapte ca celelalte,
Doar că aveam voie să ne culcăm foarte târziu.

OARE

Să ne așezăm
pe o iarbă imaginară
și să admirăm munții
care par că se ridică
undeva în față.

Cred că mă joc cu părul tău
iar tu zici că mă mângâi...

Răsună muzici neștiute
ce nu vor mai fi auzite,
și s-ar putea să fim
îngenuncheați,
pătrunși
de măreția momentului.

SEARĂ DE TOAMNĂ

Pe înserat
am vrut să bat
în geamul tău,
să ieși
cu chip mirat
de ce te cat...
Voiam să vii
în nopți târzii,
să ascultăm
glasuri de pași.
Poate s-ating
umăru-ți stâng,
să mă-nroșesc
și să te mint
c-aveai o scamă.
Să nu uităm
că mai sunt ploi,

și de-ar uda
cămașa mea,
poate m-ai lua
sub haina ta...

Și-apoi să mint
că nu-i nimic.

Când pleci,
să te petrec
râzând.